

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

הרות החמשל תירחש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

שחרית לשמחת תורה

נשמת כל כי nur wird vor בשר בשם קדשו bis יגדל Raw betet von dieser נשמת eingeschaltet.

ססמ"ס מנחת ברבי מכיר ספר תיבה לשכונס בכל חזון ומדת.

נשמת מלמדי מורשה נקראים בני חפשי.

נצה נוטע לחיי עולם ונפשי.

תורת יי תמימה משיבת נפש:

נשמת חכמי חמדה בנבורה ולא בשתי.

תמליך מורה ושים רפואתי.

עדות יי נאמנה מחבימת פתי:

נשמת בני בינה מתענגים ו משוב הלב.

הרגיש רזי דרי הלב.

פקידי יי ישרים משמחי לב:

נשמת בני נבונים בשקול ותכריע מאזנים.

תישר יופי חקור ותקוין אזנים.

מצות יי ברה מאירת עינים:

נשמת מדע תורה בלבם למסעד.

תכבד כונן אשורימו לא תמעד.

יראת יי מהורה עומדת לעד:

נשמת ידידים ידם זיין פיפיות חדיו.

תרוזן רוממות סלסול עז מחמדיו.

משפטי יי אמת צדקו יחדיו:

נשמת ועידים בארצות שבבים. שרידיך פווריך.

ירוממוך בעת תשיבם לצבי עדים.

באזמרים אלו פיננו מלא שירה בים:

נשמת כל חי וכו'.

(*) האל

בַּתְּעַצְמוֹת עֹדֶךָ. הַגְּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמֶךָ. הַגָּבוֹר
לְנִצְחָה וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל
כֶּסֶף רָם וְנִשְׂאֵ: שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
וְקַתּוֹב. רַגְנֵי צַדִּיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָרָה תִּהְיֶה:

בְּפִי	יִשְׂרָאֵל	תִּתְהַלֵּל.
וּבְדַבְרֵי	צַדִּיקִים	תִּתְבָּרַךְ:
וּבְלִשׁוֹן	חַסִּידִים	תִּתְרוֹמֵם:
וּבְקֶרֶב	קָדוֹשִׁים	תִּתְקַדְּשׁ:

וּבַמְּקַהֲלוֹת רַבּוֹת עִמָּךָ בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵל בְּרַגְלָה
יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֹת
כָּל־הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר
לְבָרַךְ לְעַלֶּה וּלְקַלֵּם עַד כָּל דְּבַרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחֹת דָּוִד בְּיַיִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּכַנּוֹ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נֶאֱוָרָה
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַקֵּל
וְזַמְרָה עֵז וּמְשָׁלָה נִצְחָה גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תִּהְיֶה
וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל

*) Die Uebersetzung siehe bei עצרת.

בַּת־שִׁבְחוֹת אֶל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

יְתַבַּר וְיִתְקַדֵּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְנָן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עָ מֵיָא.
יְתַבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter רבנו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende

יְתַבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֹו
לְרַבֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי
וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרִכָּה וְתַהֲלָה:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Borb. בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרַךְ:
Gem. בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַבַּיִל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מְאוּפָּל אָמֵר וַיְהִי:

עיוסד ע"פ א"ב וכל מכוז וסיים על כלשי הכמוזים וס' וזאת הזכרה וזכרשי לוחיות וסלס
כג' וזן סכמוזים סמוס ס' סנוס משה בר שמואל בר אבשלום יגדל בתורה אמנ.

Heil dem Volke, dem es so ergeht, das von seinem Gott und Erlöser den Segen empfängt, auf Erden gesegnet wird, wie im Himmel angeordnet ist, dieser Segen.

Als der Bescheidene (Moses) sich dem Sterben nahe fühlte, empfahl er seine Lehren der zahlreichen Menge, das Gesetz zu beobachten, das von der Allmacht Hand geschrieben wurde; denn so sprach er: der Herr kam von Sinai einher.

אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁלוֹ בְּכָה.
מֵאֱלֹהֵיוּ וּגּוֹאֲלוֹ יִשָּׂא בְרִכָּה.
מִתְבָּרַךְ בְּאָרְצָן וּבְשָׁמַיִם
נִעְרְכָה: וְזֹאת הַבְּרִכָּה:
בְּפָנוֹת עֵינָיו לְנוֹחַ שְׂכִיכָה.
הַזְהִיר אִמְרָיו לְאַלְפֵי רַבָּה.
שְׁמוֹר דָּת בְּזוֹרֵעַ כְּתוּבָה.
וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּינַי בָּא:

Der Erlöser sah sich um unter den Nationen und fand sie alle voller Gebrechen, wandte seine Liebe als Erbe ihr (Israel) zu, und verpflichtete sich dieser Nation.

Die (Gottes) Freude verpflichteten sich zur That, bevor sie ihnen befohlen, nie wollten sie davon weichen; Morgens und Abends wollen wir eingedenk bleiben der Lehre, die uns Moses empfohlen.

Nun ward der Herr als König gekrönt, und das Volk vertraute Ihm sein Wohl; es sangen alle Völker und Reiche: Er ist König worden über Jeschurun.

Als bald verwischte Er ihre bisherigen Vergehungen, wie es einem Könige ziemt am Hulbigungstage; auch Gnaden und Würden wurden vertheilt; Ruben sollte leben und niemals untergehen.

Ein schöner und lieblicher Antheil, wie verheissen, war den einig lebenden Brüdern (Simeon und Jehuda) zu Theil; diese Einigkeit ward ihnen zum Schutz gegen ihre Feinde, wie das dem Jehuda besonders verheissen.

Deinen Frommen, einen Mann, der Deine Befehle beachtet, verjuchtest Du zu Maßah, und er blieb Deinem

נוֹאֲלָם חֲזוֹר בְּכָל אַמִּים.
וּמִצָּאָם כָּלָם בְּעָלֵי מוֹמִים
הַפִּיל חֲבָלִים לוֹ בְּנַעֲיִמִים.
אִף חֲבַב עַמִּים:

יְוֹדִים | מִמְּקַדִּימִים לְנִשְׁמָע
נַעֲשָׂה. הַשִּׁיבוּ זֹאת בְּל
תִּמְשָׁה. בּוֹקֵר וְעֶרֶב לֹא
נִגְשָׁה. תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה:

הוֹכַתָּר אֲדוֹן כְּתָר
לְהַמְלִךְ. יִהְיֶה עִם עֲקָיו
בְּהַשְׁתַּלֵּךְ. רִנְנוּ כָּל גּוֹי
וּפְלֵךְ. וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִלֵּךְ:

וּמִיַּד מָחָה כָּעֵב אֲשָׁמוֹת.
כְּנִאָה לְמִלֵּךְ בְּיוֹם רוּמָמוֹת.
שָׂאת וַיִּתֵּר יְהוָה לְתַקוּמוֹת.
יְחִי רְאוּבֵן וְאֵל יִמָּת:

זָכַר טוֹב וְנָעִים כְּנִאָמַר.
שָׁבַת אַחִים יַחַד כְּהַתְּאָמַר.
מִצְרִימוּ הַיּוֹת לָמוּ לְמִשְׁמַר.
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר:

חֲסִידֶךָ אִישׁ נּוֹצֵר
מֵאֲמֶרֶךָ. נִסִּיתָו בַּמַּסָּה

Befehle getreu, dafür war er für immer ein Diener Deines Heiligthums; das war dem Lewi mit den Urim und Tumim verheissen.

Als Tob (Moses) am Eingang des Lagers sich stellte und gerufen: wer dem Ewigen treu ist, der komme zu mir! da versammelten sich seine Frommen (die Lewiten) zu ihm, und beachteten weder Vater noch Mutter dabei.

Sie werden nicht aufhören Deinen Ruhm zu verkünden. Deine Lieder auf fremdem Boden zu singen; die Wege zu bahnen und die Krümmungen zu ebnen, unterweisen sie Jakob in Deine Rechte.

Wie Du ihn (den Stamm Lewi) einst Deinem Erstgeborenen (Israël) vorgezogen, ihm das Allerheiligste zum Antheil gegeben, so mögest Du ferner seine Kraft stärken, segne, Ewiger, seine Macht.

Du wollest residiren in meinem Hause, am Orte der Gefänge der Lewiten und Priester, in den Teppichen meiner heiligen Wohnung, das verheiß der Ewige seinem Lieblinge Benjamin.

Mit dem Segen des Himmels und der Erde, mit dem Segen an zahlreichem Viehe und mit einem Lande, das mit Allem

וַיֵּאמֶן דְּבָרֶיךָ. וּלְעוֹלָם שָׁרַת
בְּבֵית דְּבָרֶיךָ.

וּלְלוֹי אָמַר תְּמִיךָ וְאוֹרֶיךָ:

טוֹב בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה
בְּקוֹמוֹ. מִי לֹי אֵלֵי כְּנוֹאֲמוֹ.
אֶסְפוּ חֲסִידָיו כְּאַחַד לְעַמּוֹ.
הָאֵם- לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ:

יִמְלֵא פִימוֹ תְהִלָּתֶךָ
לְנֶקֶד. שִׁירֶךָ בְּאַדְמַת
נֶכֶר מְקוֹב. קְהֵסְלִיל אוֹרַח
וּדְיִשָׁר עֶקֶב.

יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב:

בְּקָדָם | מִבֵּן בְּכוֹר
בְּהַבְדִּילוֹ. קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
הָיוֹת גּוֹרְלוֹ. בְּכַפְלִים כֵּן
עוֹד לְאֵילָו: בְּרַךְ יְיָ חֵילוֹ:

לְשִׁכּוֹן בֵּין כַּתְּפֵי גְאוּנִי.
מְקוֹם שְׂרוֹת לִוְיִי וּכְהֵנִי.
רוּחַב אֶהְלִי וִירִיעוֹת
מִשְׁכְּנִי: לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְיָ:

מְבָרְכוֹת! שָׁמַיִם וְתַחַת
נִסְמָכָת. בְּרֻכּוֹת שָׁדַיִם
נְדָחַם | מִתְבָּרְכָת. אֶרְצוֹ

reichlich versehen ist, wurde Joseph gesegnet.

Möge Er Seine Gnade nicht entziehen dem (Stamme Josephs) der Enthaltbarkeit gelübt, seine Grenzen mit allen Gütern versehen, und mit Früchten, die die Sonne reift.

Er bewahrte seine Begierde vor den Erblichen und Er-röthen, darum schmückten seine Arme goldenes Geschmeide, wurde er in Frieden geschützt von dem Allerbarmen, der da war, ehe noch die Urgebirge entstanden.

Auf den Scheitel des schönsten Hauptes kam die Fülle des Segens herab; in allen Erzeugnissen war Gedeihen in allen Früchten des Bodens.

Ein doppelter Antheil fiel ihm zum Erbgut, statt des Erstgeborenen, der sein Vorrecht verscherzt; auch dieses Vorrecht ward ihm zu Theil, das Erstgeburtsrecht zeichnete ihn aus.

Bis gegen Sidon hin erstreckte sich Sebuluns Grenze, der einen klugen Stamm (Zefasschar) mit Nahrung versah; so daß sie einer mit dem andern sich freuten; dem Sebulun war diese Freude vorherverkündet.

Der Erwerb des Chalason (einer himmelblauen Farbe) war

מכל היות נְעֻרָתָא.

וְלְיוֹסֵף אָמַר מְבַרְכָתָא:

נָא חֲסִדוֹ לֹא יִמַּשׁ. חֲשִׁדָּךְ
עֲצָמוֹ בְּזֶרֶה מְלִשְׁמַשׁ. בְּטוֹב
כָּל גְּבוּלוֹ יִתְנַמַּשׁ.

וּמִמָּנָד תְּבוֹאוֹת שְׁמַשׁ:

סְמוּךְ יֵצֵר מֵהַחַיִּיךְ
זֶה אָדָם. פּוֹזֵז וְרוֹעִי מִזֶּהָב
אוֹדָם. שְׁלוֹם יֵצֵר מִרְחֵמוֹ
מִקֶּדָם. וּמֵרֵאשׁ הַרְרֵי קָדָם:

עַל קֶדְמוֹד גְּלַגּוּלָתָא נְאָה.
בְּרַכַּת כָּל טוֹב תְּבוֹאוֹה.
לְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע כָּל תְּבוֹאוֹה.
וּמִמָּנָד אֶרֶץ וּמִלְאָה:

פִּי שְׁנַיִם בְּנִחְלָתָא חֲבָלוֹ.
תַּחַת מְחַלְלֵי יֵצוּעַ מְחוּלְלוֹ.
זוּעַד גְּחוּל בְּחֻלְשׁ גּוֹרְלוֹ.
בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ:

צִידוֹן יִרְכָתוֹ לְהַרְבּוֹת
צְמַח. מִמְּבִין עֵתִים לְלַחֹם
קָמַח. מֵאֵת זֶה זֶה יִשְׁמַח.
וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׁמַח:

קִנְיֵן חֲלוּזוֹן סְפוּז חֲבוּאוֹ.

Ihm ein geheimer Schatz, der keinem andern Vortheil brachte; sie mußten ihm alle Gerechtigkeit zollen und an seinen Bergen sich sammeln.

Ihm (dem Stamm Gad) war das Beste zu Theil, in seinem Erbe ward der Gesetzgeber (Moses) zu Grabe bestattet; darum zog Gad dem Heere voran, und hieß es von ihm: Gelobt sei Er, der Gad's Grenzen erweitert.

Auch er (David) der in der Burg wohnte, sah seine Heere, wie der gemeinste Krieger hundert und der Tapferste tausend schlug, stellte sie an die Spitze seines Heeres und erklärte sie für die Besten seines Heeres.

Von Dan heißt es: er sei eine Schlange auf dem Wege, eine Otter im Hinterhalt und besiege seine Feinde im Namen des Herrn; auch er (Moses) sprach von ihm: Dan sei ein junger Löwe.

Ueberfluß von Innen und Außen, ein Besizthum, das sich vom Abend bis zum Morgen erstreckt, üppige Triften für Rinder und Schaaf, ward dem Naphtali zu Theil; darum heißt es von ihm: Naphtali hat der Gnaden Fülle.

Auf fettem Boden geht er vergnügt einher, ist mit Recht der Klebling der Brüder,

שחרית לשמחת תורה

בַּל יוֹעִיל | לְמַכְפָּה מִשְׂאוֹ.
יִזְכְּחוּ זִכְחֵי צְדָק וַיִּרְאוּ.
עַמִּים הָרַ יִקְרְאוּ:

רֵאשִׁית רְאָה לוֹ וַיֵּאָנֵד.
שֵׁשׁ חֲלֻקֹת מִחֻזְקֵי וַיֵּאָנֵד.
גָּדוֹד יִגְדְּנוּ בְּבוֹא גָד.
וַלְגָד אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גָּד:

שָׁכַן בַּמִּצָּד בְּרֵאשִׁית
חִירוֹ. הֶקְטוֹן לְמֵאָה וּלְאַלְפָּה
גָּדוֹלוֹ. דָּלָם בְּרֵאשִׁית גְּדוּדֵי
חִירוֹ: וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ:

תַּנְיִן עָלַי דְּרָדַד הַיְדֵה.
שִׁפְיוֹן עָלַי אֹרֶחַ הַיְדֵה.
בְּצָרְיוֹ נִלְחַם בְּשֵׁם אֱהִיָּה.
וַלְדָן אָמַר דָּן גִּיּוֹר אֲרִיָּה:

שֶׁבַע וּדְשָׁן בַּפְּנִימֵי
וּחִיצוֹן. יָם וְדָרוֹם יִרְשׁ
בְּעֵלְצוֹן. תִּלְבוֹשֶׁת כָּרִים
לְבוֹשׁ הַצֵּאֵן.

וַלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שֶׁבַע רְצוֹן:

מִטְבֵּד בְּשֶׁמֶן רִגְלוֹ
בְּאוֹשֶׁר. רְצוֹי אָחִיו הַיּוֹרֵת

Königliche Speisen gewährt ihm sein Reichthum, darum heißt es von Aschur: er sei der gesegnetste unter allen Söhnen.

Wie in Deiner Jugend so auch im Alter bleibt deine Kraft ungeschwächt, trittst Du auf die Höhen Deiner Verächter, Dein Fuß findet nirgends Anstoß, deine Bahnen sind Eisen und Erz.

Der Allmächtige, der die majestätischen Himmel geschaffen, dessen Dräuen der Erde Grenzen ein Ziel gesetzt! aller Augen schauen auf Dich! Nichts gleicht dem Gotte Beschuruns.

Die Wasser von Wassern zu scheiden und sondern, hat Er die Beste in der Mitte ausgedehnt und so sie getrennt, in einen Ort sie gesammelt und gemessen, der Allerhalter, der Gott von Ewigkeit her.

Jene beiden Himmelslichter hat Er mit seltenem Glanz erfüllt, Thiere hat Er aufgeregt, und das Gefieder; ein Wesen hat Er in Seinem Ebenbilde gebildet und aufrecht gestellt, auch Israel sicher und gesondert bedacht.

Als nun Gott nach Gefallen von Seinem Wirken geruht, da heiligte Er den siebenten Tag,

בְּכוֹשֶׁר. וּמַעֲדָנִי מִקֶּדַּךְ נֹתֵן
מֵעוֹשֶׁר.

וְאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר;
וּכְיֹמֶיךָ דְּבִנְיָךְ בְּחֹזֶק
חֵידֶיךָ. תִּדְרֹךְ עַל בְּמַתִּי
נוֹעֲלֶיךָ. רַגְלֶךָ בַּל תִּגְוֶה
לְהַבְשִׁילֶךָ.

בְּרוּל וּנְחֹשֶׁת מִנְּעֲלֶיךָ;
אֲהִיר בּוֹרְאֵי שְׁחָקִי
שִׁפְרוֹן. רוֹקַע הָאָרֶץ כְּנָסִי
מִחֲרוֹן. הַעֵינִי כֹל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ. אִין בְּאֵל יִשְׂרוּן;

לְהַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם
וּלְבוֹדָדָם. הַתְּוִיךְ רִקִּיעַ
בֵּינָם וַיִּפְרִידָם. אֵל מְקוֹמָם
הַקּוֹם וַיִּמְדָּם.

מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קָדָם;
יִקַּר שְׁנֵי מְאֻרֹת חֲדָד.
חַיָּה הַשְּׂרִיץ וְצִפּוֹר נִבְדָד.
מִרְקָם בְּצֵלָם צָר
לְהַתְּעוֹדָד.

וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּרָד;
יְהִי שַׁבַּת מִמִּפְעֹל
בְּהוֹאֵר. וַיִּקְדַּשׁ וְשִׁבְעֵי

wie es in der Schrift Moses
heißt, so erhob und beglückte
Gott Sein Volk: Heil Dir
Israel!

בְּכַתֵּב יְקוּתֵי־אֵל. נִשְׂא
יְיָ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֵל.

אֲשֶׁר־יְיָ יִשְׂרָאֵל:

הַמְאִיר לְאָרֶץ וְלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרָאשִׁית: מֵה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂי־יְיָ. כָּל־סֵם בְּחֻקְמָה
עֲשִׂיתָ. מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵן.
הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים רַחֵם וְעֲלִינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ. צוּר מְשַׁגְּבֵנוּ. מִגֵּן
יִשְׁעָנוּ. מְשַׁגֵּב בְּעַדָּנוּ. אֵל בְּרוּךְ גְּדֹל־דָּעָה. הַכִּיֵּן וּפְעַל זִהְרֵי
חַמָּה טוֹב יַצַּר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת
צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ:
תִּתְּבַרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. וְעַל־מְאֹרֵי־אוֹר
שֶׁעֲשִׂיתָ יַפְאָרוֹךְ סְלָה:

תִּתְּבַרַךְ צוּרָנוּ מְלַכְנוּ וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ
לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתֵינוּ כָּל־סֵם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמֵּיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמְלֶךְ עוֹלָם: כָּל־סֵם אֱהוּבִים כָּל־סֵם בְּרוּרִים כָּל־סֵם גְּבוּרִים וְכָל־סֵם
עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָל־סֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם
בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים. וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלִּיכִים:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוּשׁ הוּא:
וְכָל־סֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מְלַכּוֹת שָׁמַיִם זֶה מְזָה. וְנוֹתְנִים
רְשׁוֹת זֶה לְזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
וּבְנִעֻמָּה. קְדוּשָׁה כָּל־סֵם כְּאַחַר עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

סָם כְּמִסְכַּר אִמְתֵי סָמוֹס לְכַלְשֵׁי הַמְּכֻזָּזוֹת.

מוֹסָן

אֲשֶׁנְבִי שְׁחָקִים. גְּרָאִים כְּגִרְתָּקִים. וְכִרְאֵי מוֹצָקִים
נוֹעֵם שִׁיר מְמַתִּיקִים. קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת:

מראה הקשת. באש צבועה מאששת. דמות
מינים שלשת. לזכר הברית מקדשת.

קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
תקוף מטטרוזן שר. הנהפך לאש מבשר. מלמד
מוסר. לילדי אור נמסר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
יפיפה שר התורה. החופן אש | שחורה.
לקשור עטרה. לאותיות התורה.

קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
יסוד עולמו. הנקרא צדיק שמו. בהגיון נואמו.
הוא המרעיש עולמו: קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
חדרי תימן. כסיל ועש המזמן. האל הנאמן.
להקדישו מישבין טעמן. קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
יופי קרקסי אש. החתומין במבעת אש. לאש
אזלה אש. בשלוש קדשה להאש.

קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירנו ואראלים
יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים. לעמתם |
משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך געמות יתנו. למלך אל חי וקים. זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו. פי הוא לבדו פועל גבורות עשה
חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות נזרא תהלות אדון הנפלאות המחפש בטיבו בכל
יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים
פי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזרה כלנו
סהרה לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אֶהְבֶּה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמִלָּתָּ עָלֵינוּ : אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּעִבּוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בָּךְ.
 וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים. כֵּן תִּחַנְּנוּ וַתִּלְמַדְנוּ : אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן.
 הַמְרַחֵם רַחֵם וְעָלֵינוּ וַתֵּן בְּלַבְנוּ לְהַכִּין וְלִהְיוֹת שְׂפִיל. לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד
 וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹד וְלַעֲשׂוֹת. וְלִקְיָם | אֶת־בְּלִיַּדְךָ כְּרִי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק לַבְּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וַיַּחַד
 לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שְׂמָחָה. וְלֹא גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
 קְדֻשָּׁתְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ. גְּגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ :
 נִהְיֵינוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ. וַתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת
 לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָה. וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם
 וְלִשׁוֹן. וְקִרְבַּתְנוּ לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לְךָ
 וְלִיחַדְךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :
 (יִסֵּד מִשַׁח אֵל מִלֶּךְ נֶאֱמַן :)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וַאֲהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
 מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
 עַל־לִבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָה וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ
 וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעִבְדוֹ בְּכָל־לִבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר־אַרְצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי
 עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרְנוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
 וְחָרָה | אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם | מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ

הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׂמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־
 לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְמוֹטֵפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשַׁבָּת בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיַמֵּי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
 תִּתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אַמֶּת וַיְצַיֵּב וַנְּכוֹן וְקִים וַיִּשֶׁר וַנְּאָמֵן וְאֶהוֹב וְהַכִּיב וְנִחְמָד
 וְנָעִים וְנֹרָא וְאֶדִיר. וּמִתְקַן וּמְקַבֵּל וְשׂוֹב וַיִּסֶּה הַדָּבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַמֶּת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַבְּנוּ צוּר יַעֲקֹב מְגִן
 יִשְׁעֵנו. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשִׁמּוֹ קִים וְכֶסֶף נְכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
 וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קִימָת: וַדְּבָרָיו חַיִּים וְקִימִים נְאֻמָּנִים וְנִחְמָדִים
 לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַד־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־
 דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.
 אַמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ נֵאֻלָּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 אֵתָהּ הוּא מְלַבְּנוּ מְלַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ. לְמַעַן שִׁמְךָ מֵהָר לְגֹאֲלָנוּ
 כַּאֲשֶׁר נְאֻלָּתָ אֵת אֲבוֹתֵינוּ: אַמֶּת מְעוֹלָם שִׁמְךָ הַגְּדוֹל עָלֵינוּ
 נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זֹלָתְךָ:

מיוסד ע"ס א"ב וס' כמח מחוס לנסוף משה בר שמואל חזק. מלת

Als der Bescheidene (Moses) den Zuruf vernahm: besteige das Gebirge Abarim, dachte er sich das Aufsteigen so glanz- und ruhmvoll, wie auf Sinai, wählte er neue Verordnungen und heilvolle Befehle vom Allgeliebten zu empfangen, für ein Volk, das Er aus siebenzig erwählet; da vernahm er zur Zeit: du sollst sterben auf dem Berge, den du bestiegen. Da rief er: Wehe! aus vollem Munde, dieses Steigen heißt Sinken in's Verderben! Allgnädiger! laß mich doch hinüberziehen und sehen jenen vortrefflichen und gepriesenen Berg. "Laß genug sein", entgegnete der Allreine, „sprich nicht mehr hiervon; der Zeitpunkt ist da, daß dein Diener Josua dein Nachfolger im Amte werde, und eine getheilte Herrschaft verträgt sich nie. Besteige den Berg Nebo, dort wirst du sterben und im Thale begraben werden". Als Moses nun erfahren, daß sein Urtheil fest beschlossen sei, bat er den Allbeherrscher: laß mein Verschulden der frommen (Nation) bekannt werden, die Geliebten dürften glauben, ich hätte im Geheimen gesündigt, darum fände ich kein Gehör bei Dir, Allfürchtbarer. Darauf erwiderte ihm der Allerlöser und

אז בקשוב עָנוּ עֲלָה אֵל
הַר הָעֲבָרִים. כִּדְעַתּוֹ חָשַׁב
בְּעֲלִית אֶסִין בְּהַדּוּרִים. גְּזֵרַת
דָּת חֲדָשָׁה וּפְקוּדֵי יִשְׂרָאֵל.
דוּר יֵשׁ לוֹ לִתֵּן לְמִשְׁבְּעֵים
בְּחֹרִים: הֵעֵת קָשַׁב וַמָּת
בְּהַר אֲשֶׁר אַתָּה עוֹקֶה.
וַיִּי צוּחַ בְּפֶה מְלֵא. זוֹ
עֲלִיָּה יְרִידָה הוּא לְהִתְכַלֵּה.
חֲנוּן אֶעֱבְרָה נָא וְאַרְאֶה
הַהַר הַשּׁוֹב וְהַמַּעֲלֶה: טְהוֹר
עָנְהוּ רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף
דְּבַר. יְהוֹשֻׁעַ מִשְׂרֵתְךָ הִגִּיעַ
זְמַן לְהִיּוֹת חֵבֵר. כִּי הַמְּלָכוֹת
בְּחֻבְרָתָהּ כְּמֵלֵא גִימָה
לֹא תִתְחַבֵּר. לְהַר נָבו
תַּעֲלֶה וְשֵׁם תָּמוּת וּבְנֵי
תִקְבֵר: מֹשֶׁה כִּידַע כִּי
גְזֵרָה עָלָיו נִגְזְרָה. נָם לְאֶדְוֹן
כֹּל הוֹדַע חוֹבָתֵי לִיפָה
וּבְרָה. סְגָלִים פֶּן יֵאמְרוּ
בְּסֵתֵר עָבַר עֲבָרָה. עַל כֵּן
לֹא עָנְהוּ אִיוֹם וְנוֹרָא: פּוֹדָה

sprach: weil ihr euch vergangen beim Haderwasser, darum sollten eure Klagen nicht vor mich gelangen. Diese Strafe mit Recht an euch vollzogen soll verzeichnet und eingetragen werden in das Gesetzbuch (zu eurem Heile gegeben). Hierauf versammelte er die Stämme Jeschurun's im Lager, und flehete: Ihr Frommen erlöst mich, sonst muß ich sterben. Alle jammerten sie bitterlich und riefen einstimmig: daß sie ihn durch nichts zu eretten vermögen, weder durch Schätze noch durch Vorstellungen. So gleich schickte er seine Seele an zum Todeskuffe, weil er einsah, daß Gebet und Flehen ihn nicht befreien könnten. Hört meine Brüder und Freunde, rief er, pflegt das vortreffliche Gesetz, so wird es euch nicht zum Aerger und Anstoß werden. Das Heer beweinte ihn dreißig Tage. Alle gedachten sie seiner gerechten Urtheilssprüche, und wie redlich er es mit ihnen gemeint. Mit Löwenmuth und Kraft sprang er ihnen bei, sie aus Aegypten zu erlösen, theilte das Meer für sie, und gab ihnen einen König, der in Ewigkeit regiert.

הַשִּׁיבוּ עַל אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם
בִּי בְּמִי מְרִיבָה. צַעֲקַת
שׁוֹעֲתֵיכֶם לִפְנֵי לִבִּי לֹא בָּא.
קִנִּיטָה זוֹ עָלֵיכֶם לִבִּי נִקְנָסָה
וְנִקְצְבָה. רְשׁוּם יִרְשָׁם
וַיִּכְתֹּב בְּדַת נַפְשׁ מְשִׁיבָה:
שֶׁבִטִי יִשְׂרוּן קִבְּץ וְנַחַת.
תְּמִימֵי תִפְדּוּנִי מִרְדַּת
שַׁחַת. מִר צָרְחוּ כָּלֵם וְצָוְחוּ
בְּאַחַת. שְׂאִין פְּדִיוֹן וְכוּפָר
בְּכָלֵם חֶפְצִי וְדָבָר תּוֹכַחַת.
הַשְּׁלִים נַפְשׁוֹ מִיַּד לְמִיתַת
נְשִׁיקָה. בְּרֹאוֹתוֹ כִּי אִין
הִצְקָה בְּתַפְלָה וְצַעֲקָה.
שְׂמַעוּנִי אַחֵי וְרַעֲי עֲסֻקוּ
בְּדַת חֲשׁוּקָה. וְאַל תִּהְיֶה
זֹאת לְכֶם לְמַכְשׁוֹל וְלַפְּוִקָה:
חִילּוֹ בְּכוּדוֹ שְׁלֹשִׁים יָמִים.
זוֹכְרִים צְדָקַת מִשְׁפָּטָיו
אֲשֶׁר עָמַם הַתְּמִים. ^{Borb.} קָפִין
וְדָלַג בְּאַרְי לַפְּדוּתָם אֲמִבִּין
עֲנָמִים. וְהֵיִם בְּקַע לַפְּנִיהֶם
גִּמְלִיכוֹ מִלְּכֶם לְעוֹלָמִים:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מַעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם

אחריהם בכל-דור ודור: ברום עולם מושבך. ומשפטיך
 וצדקתך עד-אפסי-ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך.
 ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא ארון לעמך.
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון. ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים
 גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו. כל-בכוריהם הרגת.
 ובכורך גאלת. ויסוסף בקעת. וזדים טבעת. וידידים העברת.
 ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על-זאת שבחו
 אהובים ורוזמו אל. ונתנו ידדים זמירות שירות ותשבחות.
 ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם וגשא. גדול ונורא.
 משפיל גאים. ומגביה שפלים. מוציא אסירים. ופודה עניים.
 ועוזר דלים. ועונה לעמו בעת שועם אליו: תהללות לאל
 עליון. ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לקח ענו שירה
 בשמחה רבה. ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי. מי כמכה נאדר בקדש.
 נורא תהלות עשה-פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על-שפת הים יחד
 כלם הודו והמליכו ואמרו:

יי | ומלך לעלם ועד:

צור ישראל. קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך יהודה
 וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל. ברוך אתה יי
 גואל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 גומל חסדים טובים וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות ומביא
 גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
* אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלבנו
לעבודתך. ושמך גדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את יום השמיני חג העצרת

* קדושה לשיין.

נקדש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותו בשמי מרום בכתוב
על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ^{Gemeinde u. Borb.}
או בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול. מתנשאים לעפת
שופים לעמתם ברוך יאמרו:

ברוך כבוד יי ממקומו: ^{Gemeinde u. Borb.}

ממקומך מלבנו תופיע ותמלוך עלינו. כי מחכים אנחנו לך.
מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשבון: תתנדל ותתקדש
בחוף ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך
בדבר האמור בשיירי ענף על ידי דוד משיח צדקך:

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדוד יהללוהו: ^{Gemeinde u. Borb.}

לדוד ודוד נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך
אתה יי האל הקדוש:

הַזֶּה זְמַן שִׁמְחַתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בְּזֶדְדוֹ עֲבָדָה וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל-
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפַלְאָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה זְכוֹרֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחִים אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבְת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ: קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּנוֹרֹתֶיךָ
שֶׁבִיעֵנוּ מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָה בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהוֹר לִבֵּנוּ
לְעֲבָדָה בְּאֵמֶת וְהַנְּחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבִשְׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי קֹדֶשׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשֵּׁב אֶת
הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם. בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּטוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים דרבנן

מִדָּבָר אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדוּשׁ עַל-

מִדָּבָר אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּז יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְרוּר
וְדוּר. גּוֹדֵה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל גְּשִׁמּוֹתֵינוּ

שְׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן הַחַיִּימֵינוּ
 וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ
 לְחַצְרוֹת קְדוֹשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבִי
 שְׁלָם עַל שְׂאֵנֵהוּ מוֹדִים לָךְ
 בְּרוּךְ אַל הַהוֹדְאוֹת:

הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל-
 יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וּמִזְבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים. הַטּוֹב
 כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא
 תָמוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

וְעַל בָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הֲאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ
 וְעִזְרָתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הטוב שמך וילך נאה להודות:

In den meisten Gemeinden wird an diesem Festtage nicht in Mussaph, sondern im Morgengebete der Priesterfegen ertheilt; siehe am Ende des Bandes.

Borb. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל
 דֵּי מִשָּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמֹרָה מִפִּי אֲהַרֵן וּבָנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ בְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ
 יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְּךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹר
 פָּנֶיךָ גִּתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת-עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. גִּצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ
 וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכֹל הַחֹשֶׁבִים | עָלַי רַעָה. מְהֵרָה הַפֵּר
 עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְהוּדֵיךָ
 הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְגֵי: יְהוּי-לְרִצּוֹן | אֲמָרֵי-פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ.
 יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יי רצון וכו'

Nachdem der Borbeter die תפלה mit קדושה wiederholt hat, wird הלל gesagt.

סדר הלל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את-ההלל:

הללויה. הללו עברי יי הללו את-שם יי: יהי שם
יי מברך מעתה ועד-עולם: ממזרח
שמש עד-מבוא מהלל שם יי: רם על-כל-גוים
יי על השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביה
לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי
מעפר דל מאשפת ירים אביון: להושיבי עם-
גדיבים עם גדיבי עמו: מושיבי ו עקרת הבית
אם-הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני-צאן: מהלך הים כי תנום
הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני-צאן: מלפני ארון חולי ארץ מקפני
אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם-מים חלמיש
למעינו-מים:

לא לנו ו יי לא לנו כי-לשמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך:
למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: ואלהינו בשמים
כל אשר-חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה-
להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחו: ידיהם ו לא ימישון רגליהם ולא יהלכו
לא יחגו בגרונם: קמותם יהיו עשיהם כל אשר-בטח בהם:

ישראל בטח בַּי עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: בֵּית אֶהְרָן בְּטַחוּ בַּי עֲזָרָם
וּמִגָּנָם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בְּטַחוּ בַּי עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא:

יְיָ זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ וְיִבְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ וְאֶת־
בֵּית אֶהְרָן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים:
יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם
לַיְי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְי
וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּהָ וְלֹא
כָּל־יִרְדֵי דוֹמְרָה: וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם הַלְלוּהָ:

אֶהְבְּתִי בִּי־שִׁמְעֵי יְיָ אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָי: כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּכְבִּימִי
אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי אֶחְבְּלֵי־מֹות וּמִצָּרִי שְׂאוּל מִצָּאוּנִי צָרָה
וְגִזּוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ
וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שִׁמְרֵ פִתְאִים יְיָ דַלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי בִּי־יְיָ גָּמַל עָלַיִכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אָנֹכִי עֲנִיתִי מְאֹד: אָנֹכִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי
כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אָשִׁיב לַיְי כָּל־תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: כּוֹס־יִשׁוּעוֹת
אִשָּׁא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיְי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־
נָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה
יְיָ כִּי־אָנֹכִי עֲבָדְךָ אָנֹכִי עֲבָדְךָ בֵּין־אֲמֹתֶיךָ פִּתְחָתָה
לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבַּח זֹבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא:
נְדָרֵי לַיְי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת
בֵּית יְיָ בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

תִּלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ
חֲסִדוֹ וְאֶמְת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:

- הודו לַיִּי כִּי־טוֹב *Borbeter:*
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: *Gemeinde:*
 הודו לַיִּי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
- יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל *Borbeter:*
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: *Gemeinde:*
 הודו לַיִּי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
- יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרָן *Borbeter:*
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: *Gemeinde:*
 הודו לַיִּי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
- יֹאמְרוּ־נָא יְיָ־יִי *Borbeter:*
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: *Gemeinde:*
 הודו לַיִּי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמַּרְחֵב יְהוָה: יְיָ לִי
 לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי
 בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אִרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ
 מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח
 בְּגִדְיָבִים: כָּל־גִּזְוִים סִבְּבוֹנֵי בְשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם:
 סִבְּבוֹנֵי גַם־סִבְּבוֹנֵי בְשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם: סִבְּבוֹנֵי
 כְּדַבְּרִים הֶעֱכּוּ כָּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם:
 דַּחַה דַּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וַיִּי עֲזַרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת־
 יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל אֲרָנָה וַיִּשׁוּעַה בְּאֶהְלִי
 צְדִיקִים יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חַיִּל: יִמִּין יְיָ רִזְמָמָה יִמִּין יְיָ
 עֲשֶׂה חַיִּל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיהַ וְאִסְפַּר מַעֲשֵׂי יְהוָה:
 יִסַּר יִסְרַנִּי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פֶּתַח־דִּלִּי שִׁעְרֵי־
 צַדִּיק אֲבֹא־בָם אוֹדָה יְהוָה: וְהִשְׁעַר לִי צְדִיקִים
 יָבֹאוּ בּוֹ: אוֹדָה כִּי עֲנִיתַנִּי וְתַהֲיִלִּי לִישׁוּעָה: יִסַּד

אָבֵן מֵאֶסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: אִבֵּן מֵאֵת
 יי הַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זְהֵה־יּוֹם
 עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ: 11

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:
 אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: כִּיךְ אֵל וַיִּי וַיֵּאָר לָנוּ
 אֶסְרוּ-חַג בְּעַבְתִּים עַד-קִרְנֹת הַמְּזֻבָּח: אֵל אֱלֹי אַתָּה
 וְאוֹרֶךְ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלֵי הוֹדוּ לֵי כִי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

יִהְלֹךְ יי אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל-מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנֶךָ וְכָל-עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבַּחוּ
 וַיִּפְאָרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ.
 כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֶּךָ נָּא הַלְּזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
 אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה:
 קֹדֶשׁ שָׁלוֹם.

Bevor die heilige Lade geöffnet wird, werden diese Verse gesagt.

אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד
 מִקְבָּדוֹ. לְעוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: אִין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךָ: יְהִי
 כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה
 עִם אֲבוֹתֵינוּ: אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ: וְאָמְרוּ
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ דְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶךָ:
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

יְיָ עֵזוּ לְעַמּוֹ יִתְּנָהּ יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃
וַיְהִי נָא אֲמַרְיִנוּ לְרִצּוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל׃

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אֲזִבִּיהָ. וַיִּגְסוּ
מִשְׁנֵאֵיהָ מִפְּנֵיהָ׃ קוּמָה יְיָ לְמַנְיַחְתָּהּ אֲתָהּ וְאָרוֹן עֲזָהּ. כַּהֲנִיף
יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיהָ יִרְנְנוּ׃ בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבָדָהּ. אֵל תָּשׁב פָּנֵי
מְשִׁיחָהּ׃ וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֵלֵהֶינּוּ זֶה קוּיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ.
זֶה יְיָ קוּיֵנוּ לוֹ. נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר׃

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃

אֵב הַרְחֲמִים הַיְשִׁיבָה כְּרִצּוֹנָהּ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃
כִּי כִּף לְבַד בְּמַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

Nun nimmt man alle Gefesrollen aus der heiligen Lade heraus, und geht mit ihnen siebenmal um die Stelle herum, wo gewöhnlich aus dem Pentateuch vorgelesen wird, und während des Umzuges werden folgende Verse gesagt:

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא.
אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ׃

אֵלֵהֶי הָרוּחֹת הוֹשִׁיעָה נָּא׃ בּוֹחֵן לְכַבּוֹת
הַצְּלִיחָה נָּא׃ גּוֹאֵל חֹזֵק עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ׃ דּוֹבֵר
צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא׃ הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁוֹ הַצְּלִיחָה נָּא׃
וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ׃ וַיִּשֶׁר הוֹשִׁיעָה נָּא׃
חוֹמַת דְּלִים הַצְּלִיחָה נָּא׃ מַיִם וּמַיִם עֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קְרָאֵנוּ׃ יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא׃ כַּבִּיר וְנֶאֱדָר
הַצְּלִיחָה נָּא׃ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ׃ מֶלֶךְ
עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָּא׃ נֶאֱדָר וְאֵדִיר הַצְּלִיחָה נָּא׃
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ׃ עוֹזֵר דְּלִים הוֹשִׁיעָה
נָּא׃ פּוֹדֵה וּמַצִּיל הַצְּלִיחָה נָּא׃ צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ

בְּיוֹם קְרֵאתוֹ: קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא: רַחוּם וְחַנּוּן
הַצְּלִיחָה נָא: שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֵאתוֹ: תּוֹמֵךְ
תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא: תִּקְוָה לְעַד הַצְּלִיחָה נָא:
תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֵאתוֹ:

Sum Vorlesen läßt man drei Gesetzbrollen zurück, die andern werden in die heilige Lade gestellt.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: Bord. u. Gemeinde

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: Bord. u. Gemeinde

גָּדְלוֹ לֵי אֵתִי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יִתְהַדוּ: Bord.

לֵךְ יְיָ הַגְּדֵלָה וְהַגְּבִירָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּחַ וְהַהוֹד כִּי
כָּל בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל וְלְרֵאשׁ:
רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵי לַהֵדֶם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵי לְהַר קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

ומנגינין על הכל.

עַל הַכֹּל יִתְגַּבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׂבָרָא הַעוֹלָם הַזֶּה וְהַעוֹלָם
הַבָּא: בְּרַצוֹנוֹ וּבְרַצוֹן יִרְאִיו וּבְרַצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הַעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל
הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֻשׁוֹת: חַיֵּשֶׁב בְּמִרְחָבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשָׂמֵי שָׁמַיִם קְדָם:
קְדִשְׁתּוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקְדִשְׁתּוֹ עַל כִּפְסֵי הַכְּבוֹד: וּבִכְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךְ בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְעֵינֵי כָּל חַיִּ: וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּכַתוּב: שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זַמְרוּ שְׁמוֹ סֵלֶּה
לְרוֹכֵב בְּעַרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶה עֵין בְּעֵין בְּשׁוֹבוֹ אֶל גְּדוּדוֹ
בְּכַתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְיָ צִיּוֹן: וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל בְּשָׂר
יִתְהַדוּ כִּי סִי יְיָ דִּבֵּר:

אֵב הַרְחָמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים.
וְצִיל גַּפְשׁוֹתֵינוּ מִזְּהַרְשָׁעוֹת הָרָעוֹת. וְיִגְעַר בְּיַצֵּר הָרַע מִן
הַגְּשׁוּאִים וְיַחֲזֵן אֹתָנוּ לְפַלְטַת עוֹלָמִים וְיַמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים:

ומנגינין ס"ח על כצ"ח וכס"ן אומ"ק ויעזור ויגן וכו'.

תעזור תגן וישיע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גדל לאלהים

יָהוָה כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כַּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד (פּכ"ס הַכֹּהֵן). בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַם
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: הַתּוֹרָה יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ יְעֹדוֹת יי נֶאֱמָנָה מְחַיֶּמֶת
 פְּתֵי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מְצֹנֵת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יי עֹז לְעַם
 יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים נִרְבּוֹ אֲמַרְתָּ יי צְרוּפָה כִּגֵּן הוּא
 לְכֹל הַחַוְסִים בּוֹ:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

Vor dem Vorlesen: העולה לתורה מברך:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

וסעס עונים בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וסוזכ סמנכך ב"ה'לז:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach dem Vorlesen: אחר הקריאה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

סדר קריאת התורה

קורין כל הניצור צם' וזאת הברכה וכו' וכופל ומשלש עד מעונה אלהי קדם להסמיק לטולן
 ולצפוף קורין מושלים עם כל סנערי' ולז' אומכ כסות לחתן תורה ומסייעין אליו מעוכס אלסי קדם.
 וזאת הברכה אשר בך משה איש האלהים את-בני
 ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למז
 הזפיע מהר פארז ואתה מרכבות קדש מימינו אשדת למז: אף
 חזכב עמים כל-קדשיו בידך והם תפני לרגלך ישא מדברתיך:
 תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישריו מלך
 בדתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי לאונבן ואל ימת
 ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 כמיז מינס ס' וקכי נ' מינס.